

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ministeren.

Kl. 12:29

Ministeren for nordisk samarbejde (Connie Hedegaard):

Kl. 12:29

Det synes jeg nu også at jeg gjorde, og jeg siger jo sådan set, at jeg fuldt ud forstår, at fru Line Barfod med hendes baggrund som jurist og advokat synes, det er noget uordentligt, og det kan vi sådan set godt blive enige om. Men hvad er det for et valg, vi har haft? Der er en forretningsorden for Nordisk Råd, som alle har været glade for. Det var en god idé, uanset om det stod i aftalen eller ej, at medlemmerne fra de selvstyrende områder kunne svare direkte. Det har alle været enige om var en god idé. Skulle vi ikke også tage og lave det på ministerniveau? Der har vi så været enige om, at jo, det skal vi.

Jeg er da enig i, at det klart havde været at foretrække, at vi havde kunnet få aftalen ændret. Det havde uden diskussion været det smukkeste, men fru Line Barfod ved lige så godt som jeg, at den mulighed ikke var der. Så hvis man skulle opnå den ordentlighed, som fru Line Barfod sådan set har meget ret i at ønske sig, så var der kun én anden måde at komme igennem med det på, og det var at rulle tilbage, for så vidt angår de rettigheder, parlamentarikerne i Nordisk Råd havde, og det er der jo ingen af os der har haft lyst til.

Så jeg mener sådan set, at man kan sige, at det da er pragmatisk, for det var det eneste, vi kunne komme igennem med.

Kl. 12:30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Line Barfod.

Kl. 12:30

Line Barfod (EL):

Nu mener jeg jo, at det at overholde lov og især så grundlæggende lov som internationale traktater ikke kun er et spørgsmål om ordentlighed, og at der skal være orden i tingene. Jeg mener, at det er fundamentalt for en retsstat, at lovgivere og regeringer selv gør, hvad de kan for at sikre, at de overholder love og traktater, og at de i hvert fald ikke fuldt bevidst går ind og siger, at de ikke vil overholde dem, men gøre noget andet. I hvert fald mener jeg, at man fra den danske regerings og fra ministerens side må kunne sige åbent og offentligt, også på sessionen, at man mener, det er et problem, at de nordiske lande, som ellers står for at håndhæve internati-

onal retsorden, her går ind og er med til at undergrave respekten for internationale traktater.

Jeg er helt med på, at det er de andre lande, der ikke har villet åbne Helsingforstraktaten for at gå videre. Men så mener jeg, at man skal sige meget højt, at hvis de vil overholde lov og orden, så må de sikre, at man i hvert fald ændrer den på de punkter, som man er enige om skal ændres. Det er det, jeg mener; det må være et minimum, at man, når man er enige om nogle ændringer, så også skriver dem ind i traktaten.

Kl. 12:31

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ministeren.

Kl. 12:31

Ministeren for nordisk samarbejde (Connie Hedegaard):

Jamen hvis fru Line Barfod kan få de andre nordiske lande derhen, hvor vi andre ikke har kunnet få dem, er jeg helt med. Der er ingen blokering fra den danske regerings side, og det vil der heller ikke være med hensyn til åbent og klart på sessionen at sige: Vi havde gerne ønsket, at man tog skridtet fuldt ud.

Det spørgsmål er så ikke helt færdigt, og jeg ved jo godt, at fru Line Barfod ikke kan svare; sådan er Folketingets regler. Men spørgsmålet, man alligevel må stille, er: Hvis ikke vi kan få de andre med til at ændre Helsingforsaftalen – og det anerkender fru Line Barfod jo – vil fru Line Barfod så anbefale den danske regering, at vi i stedet ruller tilbage, for så vidt angår den forretningsorden, der er i Nordisk Råd, for det må være konsekvensen? Så bliver det jo alt sammen pænt og ordentligt. Problemet er bare, at det giver et facit, som ingen af os – heller ikke fru Line Barfod – vil være enig i.

Kl. 12:32

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg tror, at det giver anledning til, at fru Barfod må få ordet en ekstra gang, hvis hun ønsker det.

Kl. 12:32

Line Barfod (EL):

Jeg har svært ved at forestille mig, at de andre nordiske landes regeringer ville turde gå ind og sige, at man skulle ændre Nordisk Råds forretningsorden og gå tilbage.

Nu har jeg ikke siddet med i forhandlingerne, det har ministeren, men det, jeg appellerer til, er, at ministeren og den danske regering på sessionen går ud og siger meget klart til de andre nordiske lande, at det her er et problem. Hvis vi vil opretholde vores internationale omdømme, er vi